

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Dr. Konczné Pásztor Turák Kinga ügyvéd által képviselt felperesnek - a Dr. Murányi Zsolt ügyvéd által képviselt I. rendű és a személyesen eljáró II. rendű alperesek ellen tartási szerződés megszüntetése iránt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróságon 23.P.20.501/2010. szám alatt folyamatban volt, és a Debreceni Ítéltábla 2011. január 11-én meghozott Pf.II.20.598/2010/7. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen az I. rendű alperes részéről 21. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Legfelsőbb Bíróság a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.598/2010/7. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.500 (Tizenkettőezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Indokolás

A másodfokú bíróság jogerős ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét megváltoztatva a felperes és az I. rendű, valamint a II. rendű alperesek között 2007. június 25. napján létrejött tartási szerződést - annak életjáradéki szerződésre változtatása helyett - a felperes és az I. rendű alperes viszonylatában megszüntette; kötelezte a felperest, hogy a megfelelő kielégítés körében fizessen meg az I. rendű alperesnek 137.000 forintot, annak törvényes mértékű késedelmi kamatával együtt és rendelkezett a szerződés részleges megszüntetése folytán szükségessé váló ingatlan-nyilvántartási bejegyzések végett az illetékes földhivatal megkereséséről.

A perbeli jogvita elbírálásához szükséges tényeket az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta, és az I. rendű alperes irányába perrendszerűen eleget tett a tájékoztatási kötelezettségének. Ennélfogva a másodfokú bíróság számára rendelkezésre álltak mindazok a peradatok, amelyek alapján a felperes fellebbezése folytán megítélhette, hogy a peres felek szerződésének eredeti

céljához és rendeltetéséhez mérten annak csak a természetbeni teljesítése vált lehetetlenné, avagy a szerződés az eredeti rendeltetését már semmilyen formában nem töltheti be, s ezért a fenntartása a felek méltányos érdekeit sértené; továbbá állást foglalhatott abban a kérdésben is, hogy a felperes és az I. rendű alperes közötti viszony megromlásának mi volt az oka, az felróható-e a felek bármelyikének. A másodfokú bíróság a felperes fellebbezésének tartalmára is figyelemmel a bizonyítékokat egyenként és a maguk összességében újra megvizsgálta és értékelte. E mérlegelési tevékenységének eredményeként azt állapította meg, hogy a felperes által az I. rendű alperes viszonylatában megszüntetni kért tartási szerződés az I. rendű alperes édesanyjának mint teljesítési segédnek a személyére, a felperes és a teljesítési segéd személyes - férfi-nő, a szerződéskötést követően élettársi együttélésben is kifejeződő - kapcsolatára épült; a szerződés a teljesítési segéd nélkül a megkötésekor fennállt célját és rendeltetését már nem képes betölteni. A másodfokú bíróság a felperes valós sérelmeként értékelte azt a helyzetet, amikor jelét vette, hogy az I. rendű alperes a tartás fejében átruházott ingatlan értékesítése érdekében kívánja a javára bejegyzett jogairól való lemondását elérni anélkül, hogy helyette hasonló biztosítékot ajánlott volna. E súlyos bizalomvesztés és ezzel egyidejűleg a teljesítési segéddel való kapcsolatban bekövetkezett negatív változás után, a másodfokú bíróság álláspontja szerint a tartási szerződés új értelmet nyert: fontossá váltak a felperes számára mindazok a szerződésben rögzített tartási elemek, amelyek teljesen lefedik a tartási, gondozási szükségleteit, s amelyek az életkora előrehaladásával az elsőfokú bíróság által megítélt életjáradékkal nem pótolhatók. Tekintve, hogy az adott szerződésben a kötelezett oldalán az I. rendű alperesen kívül részt vesz a II. rendű alperes is, aki a felperes megváltozott szükségletének megfelelően a szerződésben írtak szerint teljes körű természetbeni tartást nyújt a felperesnek, a másodfokú bíróság különös súllyal vette figyelembe azt, hogy az elsőfokú ítélet olyan helyzetet teremtett, amelyben a II. rendű alperes részéről a teljes személyes tartás, gondozás és az eddig juttatott ellenszolgáltatás között értékaránytalanság keletkezhet. A felperes oldaláról nézve ez azt jelentené, hogy az életjáradék fizetése már a szerződésben kikötöttet meghaladó szolgáltatás lenne, amire egyébként a felperes jövedelmi viszonyainál fogva nem szorul rá.

Az I. rendű alperes a felülvizsgálati kérelmét arra alapította, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítási eljárás adatait tévesen mérlegelte és figyelmen kívül hagyta az egységes bírói gyakorlatot. A Pp. 270.§ (1) bekezdése által a rendkívüli perorvoslat alapjául megkívánt jogszabálysértést abban jelölte meg, hogy a másodfokú bíróság helytelenül alkalmazta a bizonyítékok értékelésének a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglalt előírásait és az ezekből nyert

okszerűtlen következtetés eredménye a jogerős ítélet.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálat mint perorvoslat korlátai [Pp. 270.§ (2) bek.] között a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy mindkét fokú bíróság helyesen alkalmazta a bizonyítási teher szabályait és a másodfokú bíróság a perben feltárt adatokat helyesen értékelte [Pp. 164.§ (1) bek., 206. § (1) bek.]. Ennek során a másodfokú bíróság nem vont le olyan következtetést, amely iratellenes volna, vagy a bizonyítékokból okszerűen ne következne. Helytállóan következtetett a felperes és az I. rendű alperes között fennállott tartási szerződés alapjául szolgáló bizalmi viszony megromlásának okára, és megalapozottan jutott arra a végső következtetésre, hogy ha a felperes a teljesítési segédre már nem kíván számítani, nélküle az I. rendű alperes vonatkozásában a szerződés a célját és rendeltetését nem képes betölteni, a szerződésnek az életjáradéki szerződéssé történő átalakításával sem.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság nem látott lehetőséget a bizonyítékok olyan eltérő mérlegelésére, amely kellő alapul szolgálhatott volna az I. rendű alperes által kért jogkövetkezmény - az elsőfokú ítélet helybenhagyásával viszonylatukban a tartási szerződés életjáradékká alakítása - levonásához. Ezt csupán akkor tehetné volna meg, ha olyan iratellenes, vagy a bizonyítékok logikai egységével össze nem férő megállapítást, illetőleg a bizonyítás lefolytatására vonatkozó szabályt sértő eljárási cselekményt észlelt volna, amely a jogi következtetésre is kiható tényállásbeli változást eredményezhetne.

A kifejtettek eredményeként megállapította, hogy az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható eljárási jogszabálysértés nem történt; a másodfokú bíróságnak a felek megfelelő kielégítésére vonatkozó döntését pedig erre irányuló kifejezett felülvizsgálati kérelem hiányában nem is kellett felülvizsgálnia.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Pp. 274.§ (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül meghozott ítéletével a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján - a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján, annak helyes indokaira utalással - hatályában fenntartotta, és a Pp. 78.§ (1) bekezdésének alkalmazásával kötelezte az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő I. rendű alperest a felperesnek a felülvizsgálati eljárásban az írásbeli ellenkérelme előterjesztésével felmerült, a másodfokú bíróság által helyesen megállapított pertárgyérték alapulvételével számított, a jogi képviselője - ÁFA-t is magában foglaló - munkadíjából adódó költségének a megtérítésére.

Budapest, 2011. október 26.

*Dr. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Csentericsné Dr. Ágh Bíró
Ágnes s.k. bíró, Dr. Szűcs József s.k. bíró*

HH

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző